

ΣΤΟ ΠΡΕΛΑΝΤΙ

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΒΑΣΗΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΟΔΗΓΩΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ

Μάης 1936, Θεσσαλονίκη

Για τη δική μας πρωτομαγιά...

Το κοινό μπορεί να έχουν η εργατική πρωτομαγιά, τα λουλουδοστέφανα της άνοιξης, το σκυλολόι των εργατοπατέρων, το νόημα μιας επετείου και η τσίκνα από ταβέρνες πλημμυρισμένες από αφεντικά και εργάτες; Είναι μάλλον τα συνθετικά μέρη που απαρτίζουν ένα σκηνικό μιας αντεστραμμένης κηδείας. Μια κηδεία, γιορτή για κάποιους άλλους, με νεκροθάφτες, στεφάνια προς τιμή των νεκρών και εμάς, τους εργάτες, μια στο τόσο να παρακολουθούμε σιωπηλά την πομπή και κατόπι να πίνουμε κάνα ποτηράκι εις μνήμην. Και αν σε κάποιους δεν αρέσουν τα μακάβρια, το λιγότερο που μπορούμε να πούμε είναι ότι η ημέρα της πρωτομαγιάς είναι μια ημέρα κλεμμένη από την εργατική τάξη. Με δράστες τα αφεντικά και το κράτος, τους επαγγελματίες συνδικάλες και τους αυλικούς τους και εμάς τους ίδιους και τη νοοτροπία της ήττας που μας έχουν εμποτίσει.

Σκοπός όμως αυτού του κειμένου δεν είναι να διηγηθεί την ιστορία της πρωτομαγιάς και της παραχάραξης που αυτή έχει υποστεί. Όχι γιατί δεν την αναγνωρίζουμε σαν δικιά μας αλλά γιατί τείνουμε να την ξεχάσουμε μέσα από την πολύ επανάληψη. Σκοπός αυτού του κειμένου είναι να διηγηθεί μια ιστορία

πιο πρόσφατη, τη δική μας ιστορία, που παλεύει να συναντηθεί με το νήμα των αγώνων που έδωσαν οι προηγούμενοι. Έχουμε λοιπόν και λέμε:

Εδώ και ένα χρόνο και κάτι συναντηθήκαμε cougier, ντελιβεράδες, εξωτερικοί, απαρτίζοντας μια συνέλευση εργαζομένων με μηχανάκι, χάρη στη δραστήρια στάση και τις πρωτοβουλίες κάποιων συναδέλφων που έστρωσαν το έδαφος. Μια συνέλευση, που ευθύς εξαρχής, έθεσε ως στόχο της να διεκδικήσει πίσω τα κλεμμένα και άλλα τόσα. Με βασικά υλικά τις αρχές της ισοτιμίας, της αυτο-οργάνωσης, της αλληλεγγύης δημιουργήσαμε μια διαδικασία που αποφασίζει με αμεσοδημοκρατικό τρόπο και απεχθάνεται τη διαμεσολάβηση των κάθε λογής ειδικών και κομματαρχών. Αρθρώσαμε τις επιθυμίες και τις ανάγκες μας βασιζόμενοι στο κοινό μας βίωμα. Αυτό του καθημερινού μισθωτού καταναγκασμού που ακρωβατεί πάνω σε δυο ρόδες. Έτσι φτιάχτηκε λοιπόν ένα καταστατικό το οποίο, με τις απαιτούμενες νομικιστικές ρυθμίσεις, πήρε το δρόμο του για το πρωτοδικείο. Αποφασίσαμε δηλαδή να φτιάξουμε σωματείο. Να πάρει και νομική υπόσταση η οργάνωση μας, όχι γιατί

εμπιστευόμαστε τους νόμους και τη δικαιοσύνη, γνωρίζοντας καλά ποιών τα συμφέροντα εξυπηρετούν, αλλά γιατί δεν θέλουμε να βασιζόμαστε στο νταβατζιλίκι κανενός όταν θα βγαίνουμε μπροστά. Και τώρα ένα χρόνο μετά το σωματείο μας πήρε και την τυπική τελική του έγκριση. Και το όνομα αυτού κυκλοφορεί εδώ και καιρό στους δρόμους. ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΒΑΣΗΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΟΔΗΓΩΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ. Είναι γνωστό φυσικά ότι τα ονόματα και οι σφραγίδες δε λένε τίποτα από μόνα τους. Ξέρουμε ότι η μόνη δύναμη που έχουμε βρίσκεται μέσα στη συνέλευση του σωματείου και στη συλλογική οργάνωση της επίθεσης μας στον κόσμο των αφεντικών. Σε πείσμα του καιρού που θέλει τις συνελεύσεις των περισσότερων σωματείων να αποτελούν θέατρο κομματικών παραστάσεων για λίγους, επιζητούμε τη διαρκή, ζωντανή, δημιουργική αντιπαράθεση των απόψεων μας με στόχο να ακουστούμε όσο το δυνατόν περισσότεροι και να αξιοποιήσουμε το συλλογικό μας βίωμα για να παραταχθούμε με τους καλύτερους δυνατούς όρους σε θέσεις μάχης στο πεδίο του καθημερινού ανταγωνισμού.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

Общество водителей мотоциклов, работающих курьерами, разносящих продукцию предприятий, производящих еду и служащих, обеспечивающих связь между предприятиями в Афинах и Пиреях.

Мы знаем, что многие наши собратья – уроженцы других стран.

Знаем также, что эти наши собратья, друзья и их родственники многие претерпели от греческих расистов.

Знаем, что многие перенесли, как от расизма общества, так и от государственных служб: полиции, служб, обслуживающих иностранных граждан, от работодателей и т.д.

Хорошо знаем, что работодатели и государство хотят, чтобы мы были разобщены, чтобы враждовали друг с другом. Так мы становимся слабыми и не представляем опасности.

Расизм есть оружие классового господства над работающими.

Как личности, как работники и как объединение, мы враждебно относимся к разделению работающих по происхождению, по вероисповеданию, по полу.

Мы отрицательно относимся к положению, когда обесценивается труд работников в связи с тем, что они – граждане других стран.

Все мы имеем одинаковое достоинство, и этот факт несомненен.

Объединившись – мы сильны!

1η ΜΑΗ
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ -
ΜΟΤΟΠΟΡΕΙΑ
11.00 π.μ.
ΑΓΑΛΜΑ ΑΘΗΝΑΣ
ΠΕΔΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΩΣ

Συνέλευση Βάσης
Εργαζομένων
Οδηγών
Δικύκλου

ΣΚΕΨΕΙΣ...

Συνάδελφοι/ισσες, με αφορμή τις τρέχουσες εξελίξεις που ήρθαν στην επικαιρότητα, είναι αναγκαίο να επιστημόνουμε ξανά κάποια πράγματα. Τα τελευταία χρόνια σε παγκόσμιο επίπεδο, επιχειρείται μια ολομέτωπη επίθεση πάνω στα εργασιακά δικαιώματα και όχι μόνο. Αυτή η επίθεση, θα λέγαμε ότι αφορά το σύνολο των υγιών αντιτάσεων που υπάρχουν μέσα στις κοινωνίες. Το συγκεκριμένο οικονομικό και κοινωνικοπολιτικό μοντέλο, έχει φτάσει σε ένα ακόμα αδιέξοδο. Τα αποτελέσματα παλαιότερων κρίσεων του μοντέλου αυτού, χρωμάθηκαν όπως πάντα και βάρυναν τις πλάτες της εργατικής τάξης. Αυτά είναι, λίγο έως πολύ, γνωστά σε όλους μας. Τώρα βρισκόμαστε σε ένα κρίσιμο σταυροδρόμι, που θα επηρεάσει αρνητικά κατά την γνώμη μας και τις επόμενες γενιές, για πολλά χρόνια. Είναι μια καλοστημένη και μεθοδευμένη επίθεση, που γίνεται για να προστατεύσει τα συμφέροντα των λίγων που απειλούνται. Τα καθεστώτα (δεξιά, σοσιαλδημοκρατικά, κεντρώα) που εξυπνέτησαν και εξυπηρετούν αυτά τα συμφέροντα (πάντα με το αζημίωτο βέβαια), απέτυχαν να δώσουν λύσεις στα προβλήματα των πολλών. Ο λαός παράγει τον πλούτο, εν αντιθέσει με αυτούς που τον καρπώνονται για πάρτη τους. Τα ωράρια σιγά-σιγά καταργούνται, τα ασφάλιστρα ακριβαίνουν εις βάρος μας, τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα αμφισβητούνται, τα δημόσια αγαθά (Φως, Νερό, Τηλέφωνο) αλλάζουν χέρια, δίδαν για να εξυγιανθούν! Ο ιδιώτης που περιμένει στη γωνία να αρπάξει την ευκαιρία, δουλεύει για το κέρδος, όχι για το καλό της κοινωνίας. Αυτό σημαίνει, με λίγα λόγια, ακόμη ακριβότερη ζωή για τον φτωχό. Πρόσφατα, δημοσιεύτηκαν στον τύπο, τα κέρδη του χρηματιστηρίου. Από τις 206 εισηγμένες εταιρείες, προέκυψαν κέρδη της τάξης των 8,5 δισ ευρώ. Τα 7,5 δισ τα καρπώθηκαν μόνο 23 εκ των 206 εταιρειών!! Δηλαδή, τα 2/3 των συνολικών κερδών! Από αυτές τις εταιρείες τώρα, οι μισές είναι τράπεζες, εταιρείες του Κόκκαλη, Βαρδινογιάννη, Λάτση και από τις πρώην κρατικές, ο ΟΤΕ η ΔΕΗ και ο ΟΠΑΠ. Άλλη μία ενδιαφέρουσα στατιστική, λέει το εξής: Στο χρηματιστήριο αυτή τη στιγμή, οι ξένοι θεσμικοί ΛΗΣΤΕΣ-επενδυτές, έχουν πάνω από το 50%. Αδέλφια σωθήκαμε! Ο ανταγωνισμός και η ελεύθερη αγορά, που θα έπρεπε να οδηγούν όλη την κοινωνία σε ανάπτυξη και ευημερία (κατά τους υποστηρικτές τους), έχουν ως αποτέλεσμα, τη συγκέντρωση του πλούτου σε λίγους προνομίους. Η εξέλιξη αυτή με την σειρά της, οδηγεί την ανθρωπότητα στην εποχή των σπηλαίων. Εκεί που επικρατεί ο ένας και μοναδικός νόμος. Ο νόμος του ισχυρού! Τα μεγάλα αφεντικά, ανταγωνίζονται τα μικρότερα και τα σπασμένα τα πληρώνει ο λαός. Ένας πόλεμος εν εξέλιξη, με όλους εμάς, στο ρόλο του θύματος! Η μειοψηφία που τρώει τους κόπους μας, μάχεται να διατηρήσει και να αυξήσει τα κέρδη της, με τη βία, την καταστολή και την προπαγάνδα μέσω των ΜΜΕ. Με τη λεηλασία των δημόσιων ταμείων (βλέπε ομόλογα και χρεοκοπία του ΝΑΤ) και κοινωφελών εταιρειών, έχουμε με ένα σμπάρο δυο τρυγόνια. Κατά πρώτον, τον εύκολο πλουτισμό των λαμόγιων κάθε κυβερνήσης, κατά δεύτερον, το πέρασμα τους σε «σωτήρες» ιδιώτες. Το ένα χέρι νίβει το άλλο. Η διαφθορά και η αιώνια απάτη της δήθεν εκπροσώπησης του λαού, μέσω δήθεν δημοκρατικών διαδικασιών (εκλογές τις λένε), είναι βασικά συστατικά, της διατήρησης της εξουσίας του κράτους. Τίποτα δεν είναι τυχαίο! Είναι δίπλα στο μέλι και ορμάνε! Εδώ, το ζήτημα είναι το εξής: είναι αναγκαίο να βρεθεί μια αντίστοιχη δύναμη, που με τους αγώνες της, θα ανακαιτίσει όλο αυτό το άδικο. Να κόψει, αν είναι δυνατό, τον ομφάλιο λώρο της εκμετάλλευσης των πολλών, από τους λίγους. Η δύναμη αυτή, μόνο από την εργατική τάξη, μπορεί να προέλθει! Έχουμε το δικίο και χίλιους λόγους να παλέψουμε! Με ευχολόγια και διάλογο, φτάσαμε να χάνουμε και τα κεκτημένα. Για αυτά όμως τα κεκτημένα και την καλύτερη των εργασιακών συνθηκών, κάποιοι αγωνίστηκαν σκληρά στο παρελθόν. Κάποιοι το πλήρωσαν με τη ζωή τους. Φτάνει έως εδώ!! Έχουμε τα μέσα και τους τρόπους, να ξεφύγουμε από τη ζωώδη κατάσταση. Εμείς κινούμε τον κόσμο, εμείς παράγουμε τεχνολογία, τροφή και ιδέες. Επιτέλους, ως καρπωθούμε και τους κόπους μας! Επιτέλους, ως βγούμε από τη λήθη και ως διεκδικήσουμε αυτά που μας ανήκουν! Να διεκδικήσουμε για το παρόν και το μέλλον, χωρίς διαμεσολαβητές. As αντισταθούμε στα σχέδια τους, ΕΝΩΜΕΝΟΙ-ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΟΙ-ΑΥΤΟ-ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΙ, μακριά από κόμματα-νεκροθάφτες των ονείρων μας. Η δύναμή μας και το μοναδικό μας όπλο, είναι η αλληλεγγύη. Με αυτό το όπλο, πέτυχαν οι συνδικαλιστικοί αγώνες. Με αυτό πρέπει να πορευτούμε. Η αλληλεγγύη, οδηγεί στην πραγματική εξέλιξη και όχι στην οπισθοδρομηση. Οι άνθρωποι, που σκέφτονται και πράττουν συνειδητά και αλληλέγγυα για το κοινωνικό όφελος, πρέπει να στείλουν τους εκμεταλλευτές και τους υπαλλήλους τους, στις σπηλιές και στη ζούγκλα, με τα ζώα! As βρεθούμε μπροστά τους δυναμικά, συνειδητοποιώντας όλα όσα χάνουμε και όσα θα χάσουμε στο μέλλον.

Ο ΜΟΝΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΠΟΥ ΠΑΕΙ ΧΑΜΕΝΟΣ, ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΔΙΝΕΤΑΙ.

Επιτροπή Εξωτερικών Κούριερ Κυψέλης ΚΕΝΤΡΙ

Σύμβαση εξαρτημένης εργασίας

Σύμβαση εξαρτημένης εργασίας είναι η συμφωνία μεταξύ εργοδότη και εργαζομένου, βάσει της οποίας ο εργαζόμενος αναλαμβάνει την κύρια υποχρέωση να παρέχει την εργασία του στον εργοδότη, υπό την εποπτεία και τον έλεγχο του και ο εργοδότης την κύρια υποχρέωση καταβολής του μισθού.

Σύμβαση εξαρτημένης εργασίας οριστού χρόνου.

Τέτοιου είδους σύμβαση εργασίας υπάρχει όταν δεν προκαθορίζεται η χρονική της διάρκεια και λήγει μόνο με απόλυση από τον εργοδότη ή παραίτηση από τον εργαζόμενο. Το σύνολο των θετικών σημείων της εργατικής νομοθεσίας αφορά αυτό το είδος σύμβασης, ενώ κάθε άλλη σύμβαση έχει εξαιρέσεις, που την κάνουν πιο ελκυστική για τους εργοδότες.

Σύμβαση εξαρτημένης εργασίας ορισμένου χρόνου

Σύμβαση ορισμένου χρόνου υπάρχει όταν συμφωνήθηκε γραπτά ή προφορικά ορισμένη διάρκεια χρόνου εργασίας (μήνες, χρόνια, αντικατάσταση εργαζομένου που λείπει για λόγους ασθένειας, εγκυμοσύνης κλπ.). Η σύμβαση αυτή λήγει όταν περάσει το συμφωνημένο χρονικό διάστημα και ο εργαζόμενος δεν δικαιούται αποζημίωση απόλυσης. Αν ο εργαζόμενος συνεχίσει να εργάζεται για μεγάλο διάστημα μετά τη λήξη της σύμβασης ορισμένου χρόνου, ο νόμος θεωρεί ότι αυτή μετατρέπεται σε αορίστου χρόνου. Σύμβαση αορίστου χρόνου υποκρύπτεται και όταν ανανεώνονται διαρκώς οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου. Στις περιπτώσεις αυτές πρέπει να δοθεί η κανονική αποζημίωση σε περίπτωση απόλυσης.

Αν ο εργαζόμενος με σύμβαση ορισμένου χρόνου απολυθεί πριν αυτή λήξει, ο εργοδότης πρέπει να επικρατήσει πολύ σοβαρούς λόγους (π.χ. παράβαση των συμβατικών υποχρεώσεων και προξένηση βλάβης από τον εργαζόμενο). Εάν υπάρχει σημαντικός λόγος δεν υποχρεούται ο εργοδότης να δώσει αποζημίωση. Την απόδειξη ή μη αυτών των σοβαρών λόγων την αναλαμβάνει ο εργαζόμενος με άσκηση αγωγής στα δικαστήρια. Αν οι λόγοι απόλυσης δεν κριθούν σοβαροί από το δικαστήριο, ο εργαζόμενος δικαιούται να πληρωθεί το ποσό της αμοιβής για το διάστημα της σύμβασης που δεν εργάστηκε και να διεκδικήσει ειδική αποζημίωση για ηθική βλάβη. Στην περίπτωση που αποδειχτεί ότι η σύμβαση ορισμένου χρόνου έγινε για μη αντικειμενικούς λόγους της επιχείρησης, αλλά για αποφυγή της καταβολής αποζημίωσης, τότε ο εργαζόμενος δικαιούται και την αποζημίωση απόλυσης που θα επαιρνε αν εργαζόταν με σύμβαση αορίστου χρόνου.

Σύμβαση παροχής ανεξαρτήτων υπηρεσιών

Σύμβαση παροχής ανεξαρτήτων υπηρεσιών υπάρχει, όταν ο παρέχων ανεξάρτητες υπηρεσίες αναλαμβάνει την υποχρέωση έναντι ενός προσώπου, για παροχή

Συμβάσεις

εργασίας χωρίς όμως να υπόκειται στην εποπτεία και τον έλεγχο του αντισυμβαλλόμενου. Στην περίπτωση αυτή δεν δικαιούται δώρα, επιδόματα, άδειες, υπερωρίες και ένσημα. Κύριο χαρακτηριστικό αυτής της σύμβασης είναι η ανάπτυξη πρωτοβουλίας και η ανεξαρτησία ως προς τον τόπο, το χρόνο και τον τρόπο παροχής της εργασίας, κάτι που βασικά δεν συμβαίνει στην περίπτωση της σύμβασης εξαρτημένης εργασίας.

Αν για λόγους ανάγκης ή άγνοιας υποχρεωθούμε να δουλέψουμε σαν ελεύθεροι επαγγελματίες, μπορούμε μόνο στα δικαστήρια να διεκδικήσουμε ότι μας στέρψε ο χαρακτηρισμός αυτός (δώρα, επιδόματα, άδειες, υπερωρίες και ένσημα). Για να το αποδείξουμε αυτό δικαστικά πρέπει να είμαστε καλά προετοιμασμένοι (με μαρτυρίες απ' τη δουλειά, αντίγραφα παρουσιολογίου κλπ.).

Σύμβαση έργου

Σύμβαση έργου υπάρχει όταν ένα πρόσωπο (εργολάβος) αναλαμβάνει έναντι άλλου προσώπου (εργοδότη/κυρίου του έργου) την υποχρέωση εκτέλεσης ορισμένου έργου έναντι αμοιβής.

Η βασική διαφορά της σύμβασης εξαρτημένης εργασίας με τη σύμβαση έργου, είναι ότι στην πρώτη περίπτωση ενδιαφέρει η παροχή της εργασίας ανεξαρτήτως συγκεκριμένου αποτελέσματος, ενώ στη δεύτερη περίπτωση ενδιαφέρει το αποτέλεσμα της εκτέλεσης ορισμένου έργου.

Πλήρης απασχόληση

Πλήρης ή κανονική απασχόληση υπάρχει όταν συμφωνείται παροχή εργασίας που καλύπτει το ωράριο πλήρους απασχόλησης που ισχύει στην επιχείρηση, το οποίο μπορεί να προκύπτει από τη σχετική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, τον Κανονισμό Εργασίας, τις ατομικές συμβάσεις κλπ..

Μερική απασχόληση

Η σύμβαση μερικής απασχόλησης πρέπει να καταρτίζεται εγγράφως.

Η έγγραφη αυτή συμφωνία πρέπει να περιέχει τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:

1. τα στοιχεία ταυτότητας των συμβαλλομένων,
2. τον τόπο παροχής της εργασίας, την έδρα της επιχείρησης ή την διεύθυνση του εργοδότη,
3. το χρόνο της απασχόλησης,

τον τρόπο κατανομής και τις περιόδους εργασίας,

4. τον τρόπο αμοιβής και
5. τους τυχόν όρους τροποποίησης της σύμβασης. (9αρ.2 Ν.2639/1998).

Αν παραληφθεί η τήρηση του εγγράφου τύπου, σύμφωνα με τον νόμο, η σύμβαση είναι άκυρη ως μερικής απασχόλησης και ισχύει ως πλήρους απασχόλησης. Ο εργοδότης οφείλει να γνωστοποιήσει το έγγραφο αυτό εντός 15 ημερών στην αρμόδια Επιθεώρηση Εργασίας, διαφορετικά και πάλι η σύμβαση είναι άκυρη ως μερικής απασχόλησης και ισχύει ως πλήρους απασχόλησης.

Η απόλυση του εργαζομένου απαγορεύεται και είναι άκυρη αν γίνει λόγω της άρνησής του να δεχτεί πρόταση του εργοδότη για μετατροπή της απασχόλησής από πλήρη, σε μερική.

Εκ περιτροπής εργασία

Ο θεσμός της εκ περιτροπής εργασίας, δηλαδή οι κατά πλήρες ωράριο εργασίας σε ορισμένες μόνο μέρες της εβδομάδας, του 15-μέρου ή μήνα επαναρυθμίστηκε και εντάχθηκε στο θεσμό της μερικής απασχόλησης με πρόσφατο εργασιακό νόμο. Για να εφαρμοστεί η εκ περιτροπής εργασία σε μια επιχείρηση πρέπει να υπάρχουν οι εξής προϋποθέσεις:

★ Έγγραφη συμφωνία εργοδότη και μισθωτού με σαφή καθορισμό εκ των προτέρων του χρόνου εργασίας και της αμοιβής του

★ Αναγγελία της συμφωνίας στην Επιθεώρηση Εργασίας.

Ο εργοδότης οφείλει να γνωστοποιήσει το έγγραφο αυτό εντός 8 ημερών στην αρμόδια Επιθεώρηση Εργασίας, διαφορετικά η σύμβαση είναι άκυρη και ισχύει ως πλήρους απασχόλησης.

Ειδική ρύθμιση

Οι εργοδότες μπορούν να επιβάλουν εκ περιτροπής εργασία στους μισθωτούς που απασχολούν και χωρίς τη συγκατάθεση τους, αλλά μόνο αν υπάρχει περιορισμός των εργασιών της επιχείρησης και αφού προηγουμένως ενημερώσουν και συμφωνήσουν με τους νόμιμους εκπρόσωπους των εργαζομένων.

Συμβάσεις είναι οι συμφωνίες που ορίζουν το πλαίσιο συνεργασίας, από την πρώτη στιγμή με την επιχείρηση. Οι συμβάσεις πρέπει να διαβάζονται προσεκτικά πριν υπογραφούν, ώστε να αποφευχθούν τυχόν «ασάφειες».

Ο νόμος 3385/2005 με τον τίτλο «Ρυθμίσεις για την προώθηση της απασχόλησης και την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής» (!!) περιλαμβάνει και την πιο πρόσφατη εκδοχή της λεγόμενης «διευθέτησης του χρόνου εργασίας» (άρθρο 2), δηλαδή ουσιαστικά την κατάργηση του 8ωρου.

Πολύ περιληπτικά: σε περιόδους «αυξημένης απασχόλησης» οι εργάσιμες ώρες μπορούν να φτάσουν τις 10 την ημέρα (χωρίς καμία προσαύξηση στην αμοιβή των εργαζομένων). Ο εργοδότης είναι υποχρεωμένος να επιστρέψει τον πέραν του 8ωρου χρόνο εργασίας στις περιόδους που ο ίδιος ορίζει ως «μειωμένης απασχόλησης» με ρεπό, άδεια, μειωμένο ωράριο ή συνδυασμό των παραπάνω. Μπορεί όμως και να συνεχίσει να απασχολεί τους εργαζόμενους πέραν του συμφωνηθέντος μειωμένου ωραρίου πληρώνοντας τις παραπάνω ώρες (υπερεργασία) με προσαύξηση 30%.

Ο μέσος όρος των ωρών εργασίας της περιόδου αυξημένης απασχόλησης και της περιόδου μειωμένης απασχόλησης πρέπει να είναι 8/ημέρα.

Έτσι το 8ωρο γίνεται... στατιστικός μέσος όρος

Ο νόμος για την κατάργηση του 8ωρου

των ...«περιοδικών» ορέξεων κάθε αφεντικού.

Οι περίοδοι αυξημένης και μειωμένης απασχόλησης ορίζονται από τον εργοδότη και δεν είναι απαραίτητο να είναι συνεχόμενες.

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΗ για την εφαρμογή της διευθέτησης σε μίαν επιχείρηση: Ο εργοδότης πρέπει να συμφωνήσει με την πιο αντιπροσωπευτική επιχειρησιακή συνδικαλιστική οργάνωση ή (σε κάποιες περιπτώσεις) με μια ...«συμμαχία προθύμων» εργαζομένων (ένωση προσώπων: 5 μη εκλεγμένοι εργα-

ζόμενοι σε επιχειρήσεις έως 20 εργαζομένων). Σε διάφορες περιπτώσεις ο εργοδότης έχει τη δυνατότητα να προσφύγει στην τοπική νομαρχιακή **Επιτροπή Διευθέτησης** η οποία θα αποφασίσει αν θα κάνει δεκτή την αίτησή του ή όχι. Ο ίδιος νόμος προβλέπει τη σύσταση μιας τέτοιας επιτροπής σε κάθε νομαρχία με μέλη: 2 εκπροσώπους από το τοπικό εργατικό κέντρο, 2 εκπροσώπους εργοδοτικών ενώσεων κι έναν επιθεωρητή. Να σημειωθεί εδώ ότι **αρκετά εργατικά κέντρα έσπευσαν να ορίσουν τους αντιπροσώπους τους σ' αυτές τις επιτροπές. Για να συνεχίσουν κι από αυτό το ...μετερίζι τους αγώνες τους βέβαια.**

Αφού έχει εγκριθεί η εφαρμογή της διευθέτησης σε κάποια επιχείρηση ο εργαζόμενος μπορεί να αρνηθεί την εκτέλεση της επιπλέον εργασίας κατά την περίοδο της αυξημένης απασχόλησης αν μπορεί να αποδείξει ότι η άρνησή του αυτή δεν είναι ...«κακόπιστη». Αλλιώς ο ...καλόπιστος εργοδότης του μπορεί να τον απολύσει.

Σικάγο 1886 και ΜΜΕ της εποχής

«...με μακριά μαλλιά και άγριο βλέμμα, άπλυτοι, άθεςοι και ξένα αποβράσματα, που ποτέ τους δε δούλεψαν τίμια, που έχουν τρελαθεί από τα χρόνια της καταπίεσης πριν έρθουν στη χώρα της ελευθερίας και που ζηλεύουν παθολογικά τους πλούσιους για τα πλούτη τους...»

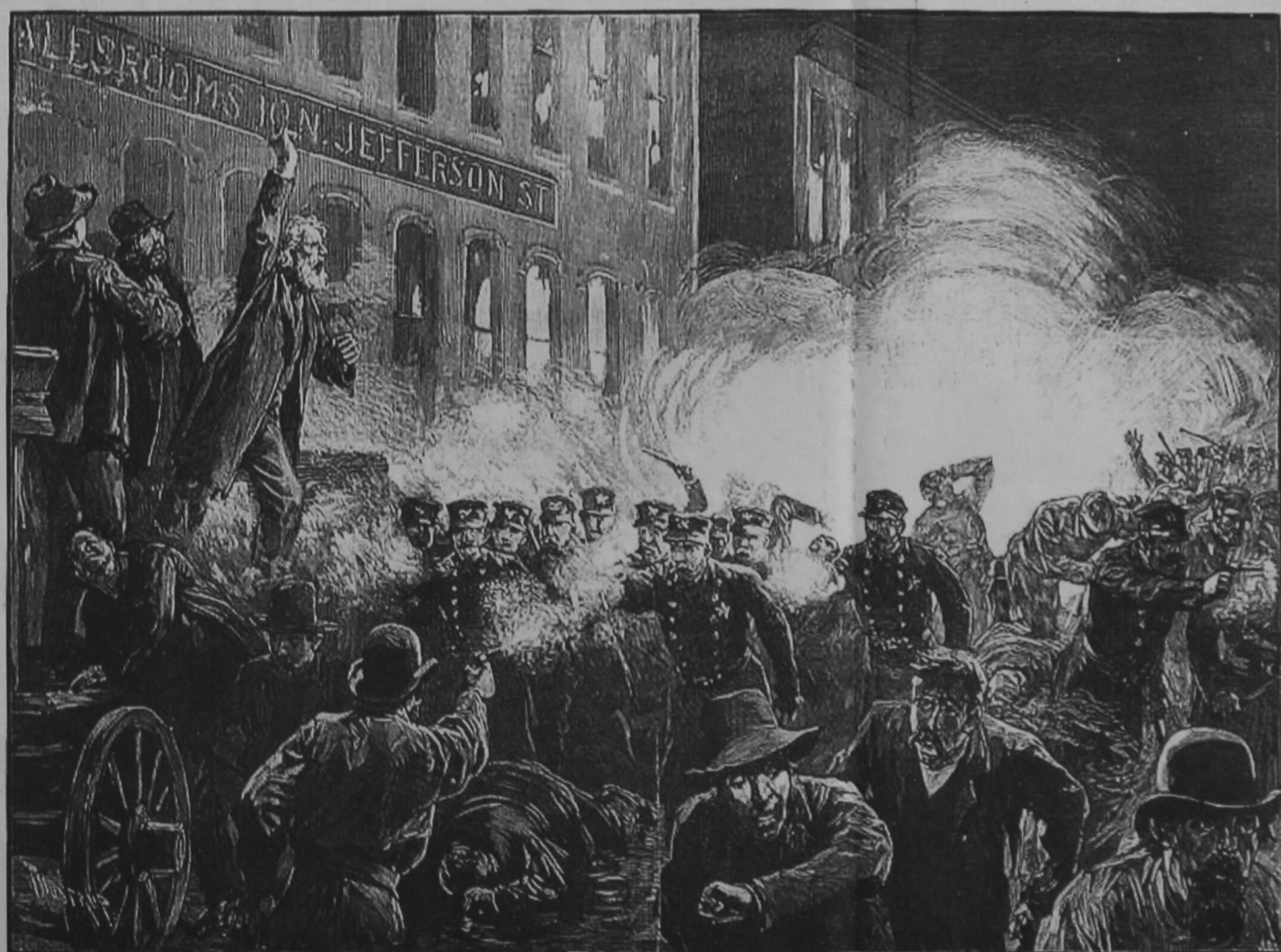
Μετά τα γεγονότα του Σικάγου οι εφημερίδες, όχι μόνο στο Σικάγο, αλλά και παντού, άρχισαν να σπέρνουν τον πανικό. Απαίτησαν την εκτέλεση όλων των ανατρεπτικών στοιχείων. Μέσα σε λίγες μέρες η αστυνομία συνέλαβε όχι μόνο όσους θεωρήθηκαν πρωταίτιοι των γεγονότων αλλά ακόμη και τους 25 τυπογράφους της "Εργατικής Εφημερίδας". Οι τίτλοι των εφημερίδων ήταν χαρακτηριστικοί: «Αιμοδιψή κτήνη», «Ερυθροί ταραξίες», «Κατασκευαστές βομβών», «Ερυθροί ακιτάτορες», «Αναρχικοί δυναμιτιστές», «Αιμοδιψή τέρατα», «Εκσφενδονιστές βομβών», «Βομβολάτρες». Η εφημερίδα Chicago Tribune έγραφε στις 6 Μαΐου: «Τα φίδια αυτά τράφηκαν και αναζωογονήθηκαν με τη λιακάδα της ανοχής και πήραν θάρρος να επιτεθούν ενάντια στην κοινωνία, το νόμο, την τάξη και την κυβέρνηση». Και η Chicago Herald της ίδιας μέρας: «Ο όχλος που παρακινήθηκε από τον Σπάιζ και τον Φήλντεν σε δολοφονίες δεν αποτελείται από αμερικανούς. Είναι καθάρματα από την Ευρώπη που ζήτησαν καταφύγιο σ' αυτές τις ακτές για να καταχραστούν τη φιλοξενία μας και να περιφρονήσουν τις αρχές της χώρας». Η Chicago Interoccean: «Για μήνες, για χρόνια, αυτά τα μικροπρεπή υποκείμενα διαλαλούσαν τα στασιαστικά κι επικίνδυνα δόγματα τους». Η Chicago Journal της 7ης

Μαΐου: «Η Δικαιοσύνη θα πρέπει να είναι πολύ αυστηρή όταν θα περιλάβει τους κρατούμενους αναρχικούς. Οι νόμοι που αφορούν τη συνενοχή σ' εγκλήματα είναι τόσο σαφείς ώστε οι δίκες τους δε θα πρέπει να κρατήσουν πολύ».

Προφανώς κανείς από τους εργάτες του Σικάγου δεν ...έδωσε συνέντευξη σ' εφημερίδα της εποχής για να «ενημερώσει την κοινή γνώμη για τα εργατικά αιτήματα»...

Από συγκέντρωση εργατικής πρωτομαγιάς στην Αθήνα

Γκραβούρα, «Η αναρχική εξέγερση στο Σικάγο - ένας δυναμίτης εκρήγνυται ανάμεσα στην αστυνομία»

Η «γιορτή» της Πρωτομαγιάς και ...η κατάργηση του 8ωρου

Πρωτομαγιά: ημέρα μνήμης (κι ενίοτε αγώνα) της εργατικής τάξης με κύρια αναφορά τους αγώνες για την κατάκτηση του 8ωρου που ξέσπασαν στο Σικάγο το 1886. Σήμερα είμαστε στο 2007. Δηλαδή, σχεδόν 2 χρόνια μετά την τελευταία επικύρωση της κατάργησης του 8ωρου (ν.3385/2005). Η Πρωτομαγιά «εορτάζεται» και φέτος. Με τις συνήθειες φιέστες και τους συνήθειες πανηγυρικούς. Ποιοι μας καλούν εκεί; Μα, οι ίδιοι που είναι είτε άμεσα συνένοχοι όπως οι εκπρόσωποι του κρατικού-εργοδοτικού συνδικαλισμού (ΓΣΕΕ) είτε «απλά» συνεπύθνοι γιατί τρέχουν μόνο για να φέρουν στα μέτρα τους ότι «κινείται» ώστε να ταιριάζει στα ψηφοθηρικά τους παιχνίδια. Θα έπρεπε να περιμένουμε το 2005 ή το 2007 για να σχηματίσουμε άποψη για όλους τους παραπάνω; Όχι βέβαια. Είχαν ήδη δώσει πολλά δείγματα γραφής. Όμως η κατάργηση του 8ωρου από μόνη της λέει πολλά ...και τραγικά.

Κυρίως όμως (πρέπει να) δείχνει το δρόμο για την εργατική τάξη: κόντρα στον ατομικισμό που επιβάλλουν τα αφεντικά και τα φερέφωνά τους, αυτοοργάνωση, συμμετοχή, αλληλεγγύη των εργατών πέρα από κομματικά-εκλογικά παιχνίδια, έξω από μαντριά κάθε είδους, ενάντια σε κάθε μεγαλόσχημο (ή όχι) φιλόδοξο φωστήρα-καθοδηγητή.

Γ.Κ.

Επιτροπές αγώνα παντού

Συνάδελφοι -ισσες,

Με αφορμή αυτή την ιστορική για την εργατική τάξη μέρα θα ήθελα να αναφερθώ στο ζήτημα του συνδικαλισμού, στο ζήτημα των διεκδικήσεων σήμερα.

Συνάδελφοι,

Είναι γνωστό σε όλους πως ο συνδικαλισμός είναι απαξιωμένος. Πως όλοι μιλούν για λαμόγια, για εργατοπατέρες, για καρτεκλοκένταυρους για διαφθορά και συνδιαλλαγή.

Όμως πώς φτάσαμε σε αυτό το σημείο;

Εμείς πιστεύουμε πως το πρόβλημα δεν είναι ο συνδικαλισμός αλλά οι δομές. Όταν το ζητούμενο δεν είναι η οριζόντια δομή, όταν οι συνελεύσεις δεν είναι τα αποφασιστικά όργανα και η εξουσία δίνεται στα διοικητικά συμβούλια και στους εκπροσώπους, οι διεκδικητικοί αγώνες πάνε περίπατο. Όταν τα σωματεία δεν επιτελούν τον κοινωνικό, πολιτικό και πολιτιστικό τους ρόλο και μπαίνουν στη λογική της διαμεσολάβησης, οι αγώνες πάνε περίπατο.

Εμείς στήσαμε αυτό το σωματείο με αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες και οριζόντια δομή. Επί δέκα μήνες σε μια ανοιχτή εβδομαδιαία συνέλευση, συνάδελφοι από διαφορετικές δουλειές και με διαφορετικές πολιτικές αντιλήψεις συζητήσαμε για τα θέλω μας.

Αυτά τα θέλω, μετά από δέκα μήνες πήραν σάρκα και οστά. Έγιναν το καταστατικό μας που κατά τη γνώμη μας αντικατοπτρίζει το σήμερα και δίνει όλες τις εξουσίες στη βάση αποφεύγοντας τις κακοτοπιές του κλασικού συνδικαλισμού της γραφειοκρατίας και της εκπροσώπησης. Όμως για να πετύχουμε χρειαζόμαστε τη συμμετοχή όλων των συναδέλφων. Πήχης δεν υπάρχει. Σε αυτό τον αγώνα ο καθένας ας συνεισφέρει αυτό που μπορεί. Καμιά στή-

ριξη δεν είναι αμελητέα κι αν όλοιβάλουν από λίγο, το λίγο γίνεται πολύ. Στο σωματείο μας κάθε μέλος πρέπει να απολαμβάνει τη στήριξη όλων. Το πρόβλημα του ενός πρέπει να είναι πρόβλημα όλων. Το σωματείο πρέπει να απαντά σε κάθε αυθαιρέτη πρόκληση, σε κάθε αυθαιρέτη απόλυση, σε κάθε εργοδοτική αυθαιρεσία.

Συνάδελφοι,

Είμαστε αντιμετώπι με μια μεσαιωνική συνθήκη όπου βασιλεύει η μαύρη εργασία, η απαξίωση του εργαζόμενου και η καταστρατήγηση των δικαιωμάτων μας. Αλλού δεν πληρώνουν ένσημα, αλλού δεν πληρώνουν τα σέρβις, αλλού δεν πληρώνουν την βενζίνη, πολλοί από μας δουλεύουμε με δικό μας μηχανάκι για το οποίο δεν αποζημιωνόμαστε (το νοικιάζουμε τσάμπα) και σχεδόν κανένας δεν αποζημιώνεται ικανοποιητικά για τον εξοπλισμό εργασίας. Όριο στα χιλιόμετρα δεν υπάρχει, όριο στις κινήσεις δεν υπάρχει, όριο στο βάρος δεν υπάρχει και δουλεύουμε κάτω από οποιοσδήποτε καιρικές συνθήκες. Τα προβλήματα είναι άπειρα και πρέπει να συζητηθούν, να καταγραφούν, να δημοσιοποιηθούν, να μπουν σε τακτικές αγώνα και να κερδηθούν.

Όμως τι μπορεί να κάνει ο καθένας από μας, πως μπορεί να βοηθήσει;

Πρώτα από όλα πρέπει να οργανωθεί στο σωματείο, να ενώσει τις δυνάμεις του με τις δυνάμεις και άλλων συναδέλφων. Μπορεί να αρθρογραφεί στην εφημερίδα. Η εφημερίδα μας, το ρελαντί, είναι ανοιχτή στις απόψεις όλων των συναδέλφων. Μπορεί να κυκλοφορεί δικά του έντυπα ή κείμενα στη δουλειά. Μπορεί να στήσει μια επιτροπή εργαζομένων στη δουλειά του ή στη συνοικία του. Μπορεί να διαδίδει το λόγο

και τη δράση του σωματείου στο χώρο της δουλειάς. Ο καθένας από μας πρέπει να αποζητά την αυτομόρφωση του κι αμέσως μετά να ενημερώνει κάθε συνάδελφο για τα δικαιώματα του ώστε να μην πάνεται κοροϊδο ποτέ κι από κανέναν. Το σωματείο μας δεν βασίζεται στην εκπροσώπηση βασίζεται στη συμμετοχή. Η εφημερίδα μας δεν είναι η εφημερίδα κάποιων είναι η εφημερίδα όλων. Από όλους γράφεται κι από όλους μοιράζεται. Οι αφίσες, οι προκηρύξεις, τα τρικάκια, κάθε είδους κείμενο μας αφορούν όλους και πρέπει να μοιράζονται από όλους. Ο λόγος και η δράση μας πρέπει σταδιακά να φτάσει μέχρι και τον τελευταίο συνάδελφο. Κι αυτό είναι υπόθεση όλων μας.

Συνάδελφοι,

Γνωρίζουμε πως ο συνδικαλισμός πλέον δεν συγκινεί. Όμως εμείς έχουμε τη διάθεση να επαναπροσδιορίσουμε, να αναδιατυπώσουμε το συνδικαλισμό. Και μέχρι τώρα πιστεύουμε πως η δράση μας το αποδεικνύει. Θέλουμε ένα σωματείο που θα βρίσκεται παντού, σε κάθε εταιρεία, σε κάθε μαγαζί, σε κάθε δρόμο. Κάθε ένας από μας είναι το σωματείο και το σωματείο όλοι εμείς.

Συνάδελφοι,

Συσπειρωθείτε γύρω από το σωματείο. Στήριξτε με την παρουσία, το λόγο και τη δράση σας τον αγώνα μας. Ας μην ξεχνάμε πως σε μια περίοδο που η εργατική τάξη υποχωρεί, που τα κεκτημένα χάνονται, που η μάχη του οχταώρου ουσιαστικά χάθηκε, που το ασφαλιστικό δέχεται επίθεση, εμείς όχι μόνο δεν κάνουμε πίσω αλλά οργανωνόμαστε, βγαίνουμε στην κόντρα και απαιτούμε. Ενιαία ειδικότητα και βαρέα ανθυγιεινά. Και αυτά είναι μόνο η αρχή. Σε μια εποχή που η τάξη μας οπισθοχωρεί και στην

καλύτερη περίπτωση αμύνεται εμείς βγαίνουμε μπροστά και λέμε πως τίποτα δεν έχει καθεί κι όλα μέλλει να κερδηθούν.

Συνάδελφοι,

Πιστεύουμε πως τα εργατικά κομμάτια που έχουν στραμμένο το βλέμμα τους πάνω μας δεν είναι λίγα. Είμαστε αισιόδοξοι, είμαστε οργανωμένοι και είμαστε πολλοί. Έχουμε σημάει αντιμετώπιση και μπροστά στη λαίλαπα του νεοφιλελευθερισμού, ορθώνουμε το ανάστημά μας, ορθώνουμε την αξιοπρέπειά μας, ορθώνουμε την ιστορία μας και την ταξική μας συνείδηση. Αυτός ο κόσμος από μας φτιάχνεται και σε μας ανήκει. Τόσα χρόνια χωρίς κλαδικό σωματείο ξέρουμε πως έχουν τα πράγματα. Τώρα μας δίνεται η δυνατότητα να το παλέψουμε με νέους όρους. Οργανωμένα, μέσα από τη συνέλευση με φαντασία και τον ιδιαίτερο και πάντα μαχητικό τρόπο μας. Αξίζει να προσπαθήσουμε, αξίζει να συμμετάσχουμε, αξίζει να παλέψουμε. Πάνω από όλα για την αξιοπρέπειά μας. Το σωματείο δεν είναι μόνο ένας μοχλός πίεσης για οικονομικές διεκδικήσεις. Είναι ένας χώρος όπου ο καθένας από μας έχει τη δυνατότητα να συζητά, να μαθαίνει, να μοιράζεται, να καθεύγει τον καλύτερο εαυτό του.

Το σωματείο είναι πλέον γεγονός. Οργανωθείτε στο σωματείο και ας γίνουν σε όλους μας συνείδηση οι τρεις αυτές λέξεις.

Αυτοοργάνωση - αλληλεγγύη - συμμετοχή.

Έχουμε έρθει αντιμετώπι με μια νέα πραγματικότητα. Ξέρουμε πως θα χρειαστεί χρόνος μέχρι και ο τελευταίος από μας να είναι τουλάχιστον ενήμερος. Όμως τώρα δεν υπάρχει γυρισμός στο χτες.

Εμπρός λοιπόν συνάδελφοι, Σύνоро μας ο ουρανός.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

Τα προβλήματα του κλάδου τα οποία καλούμαστε σε μια πρώτη φάση να αντιμετωπίσουμε είναι πολλά. Αναφέρουμε τα πιο τραυτά. Πρώτα από όλα το γεγονός ότι βρισκόμαστε πολυδιασπασμένοι με συμβάσεις άσχετες μεταξύ τους. Από υπάλληλοι γραφείου μέχρι αποθηκάριοι και από διανομείς μέχρι εργατοτεχνίτες. Χρειαζόμαστε λοιπόν μια ενιαία ειδικότητα η οποία θα σπάσει τον μύθο του ανεπίδικτου τον οποίο διάφοροι πλάσαρον και θα επιτρέψει να ξεκινάμε από μία κοινή αφετηρία στις περαιτέρω διεκδικήσεις μας. Μετά είναι το ζήτημα της επικινδυνότητας. Δουλεύουμε σε συνθήκες παντός καιρού, με διαρκή κίνδυνο της σωματικής μας ακεραιότητας. Κινούμαστε ανάμεσα σε οδηγούς αυτοκινήτων που βρίσκονται στα πρόθυρα της νευρικής κρίσης λόγω του κυκλοφοριακού και έχουμε διαπιστωμένα το μεγαλύτερο ποσοστό εργατικών ατυχημάτων (παρότι θέλουν να μας κατατάξουν στα τροχαία). Απαιτούμε λοιπόν βαρέα και ανθυγιεινά ένσημα για όλους τους συναδέλφους γνωρίζοντας ότι η τάση των αφεντικών είναι να καταργηθούν και αυτά που ήδη υπάρχουν. Άλλο μεγάλο θέμα είναι αυτό της μαύρης, ανασφάλιστης εργασίας. Γνωρίζουμε ότι πολλοί συνάδελφοι υποκύπτουν στον εκβιασμό του μεροκάματου και αναγκάζονται να δουλέψουν ανασφάλιστοι. Επιδιώκουμε μέσα από το σωματείο να δημιουργήσουμε συνθήκες συλλογικής αυτοπεποίθησης που θα μας επιτρέπουν να αντιπαλεύουμε το καθεστώς εργοδοτικής αυθαιρεσίας που είναι ο κανόνας σε συγκεκριμένους τομείς του κλά-

Για τη δική μας πρωτομαγιά...

**1η ΜΑΗ - ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ - ΜΟΤΟΠΟΡΕΙΑ
11.00 π.μ. ΑΓΑΛΜΑ ΑΘΗΝΑΣ - ΠΕΔΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΩΣ**

δου μας. Και ο κατάλογος δεν έχει τελειωμό. Θέλουμε μισθούς αξιοπρέπειας και όχι ξεροκόμματα σαν αυτά που μας έχουν συνηθίσει. Θέλουμε εργασιακή ημέρα μικρότερη γιατί οι οκτώ ώρες πάνω στο μηχανάκι είναι κάτι παραπάνω από πολλές. Θέλουμε να μην είμαστε αναλώσιμοι στις ορέξεις του κάθε προϊσταμένου - αφεντικού και να έχουμε τη δυνατότητα ως σωματείο να παρεμβαίνουμε όπου τυχόν μας χρειάζεται κάποιος συνάδελφος. Επίσης, μας απασχολούν κάποια ζητήματα τα οποία α-

φορούν και το σύνολο της εργατικής τάξης, όπως π.χ το ασφαλιστικό και η προαναγγελθείσα μεταρρύθμισή του (πάμε για σύνταξη μετά θάνατον) και η επιβολή των νέων επισφαλών εργασιακών μοντέλων από τα αφεντικά, τα οποία ευαγγελίζονται τον εργάτη λάστιχο, πειθνίο και διαθέσιμο σε κάθε τους προσαγή.

Απέναντι σε όλα αυτά που μας πνίγουν καθημερινά, επιζητούμε να αντιπαράξουμε ένα τείχος συλλογικής αντίστασης φτιαγμένο από όλους τους συναδέλφους του κλάδου, ώ-

στε να περάσουμε στην επίθεση ευθύς αμέσως. Στη διαδρομή μας αυτή αναγνωρίζουμε ως φυσικούς μας συμμάχους τα υπόλοιπα αδέρφια μας από την εργατική τάξη, κομμάτι της οποίας είμαστε και εμείς. Επιζητούμε την αδιαμεσολάβητη επικοινωνία μαζί τους και προωθούμε την αλληλεγγύη μεταξύ μας, γνωρίζοντας πως η κυριαρχία μας θέλει κατακερματισμένους για να μας ελέγχει καλύτερα. Η ιστορία μας έχει διδάξει ότι η ενότητα της εργατικής τάξης αποτελεί τη συνθήκη φόβητρο για τους κοινούς μας εχθρούς.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο λοιπόν, κατεβαίνουμε στην Εργατική Πρωτομαγιά, οργανώνοντας τη δική μας μοτοπορεία, επιχειρώντας να προεκτείνουμε το μήνυμά της και στις υπόλοιπες ημέρες του χρόνου. Δηλώνουμε παρών, από τη μία για να διατρανώσουμε τα αιτήματά μας και να μοιραστούμε την ημέρα με τα υπόλοιπα αδέρφια μας και από την άλλη για να προειδοποιήσουμε τους γραφειοκράτες και τα αφεντικά τους ότι δεν είμαστε του χεριού τους.

Είμαστε εδώ και δεν χαρίζομαστε σε κανένα

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ - ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ:

- ★ Βαρέα/ανθυγιεινά ένσημα
- ★ Ενιαία ειδικότητα οδηγού/μεταφορέα
- ★ Εξαφάνιση της μαύρης/ ανασφάλιστης εργασίας

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΒΑΣΗΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΟΔΗΓΩΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
ΒΑΣΗΣ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΟΔΗΓΩΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ

Τα ενυπόγραφα κείμενα είτε αφορούν προσωπικές απόψεις είτε απόψεις επιτροπών εργαζομένων σε χώρους εργασίας εκφράζουν τις θέσεις των υπογραφόντων και όχι κατά ανάγκη τις θέσεις τις ΣΒΕΟΔ. Επικοινωνήστε μαζί μας με κείμενα, καταγγελίες, απόψεις, φωτογραφίες, σκίτσα, παράπονα ή οτιδήποτε άλλο στην Τ.θ. 26025 Τ.Κ. 10022 ΑΘΗΝΑ.

Για τους χαι-τεκ στείλτε: sto_reladi@yahoo.com...

